

EURÓPA JE BEZ HRANÍC, je čas zbúrať aj bariéry medzi ľuďmi

„Máte nepriateľov?“ opýtal sa v roku 1981 náčelník správy pasov a víz dievčiny z Janovíka v Prešovskom okrese. „Nie,“ odpovedala s istotou. „Ale máte. Anonym nám nahlásil, že nakupujete západonemecké marky, vraj chcete emigrovať. Zajtra nikam neodcestujete.“ A hoci od tej chvíle uplynulo tridsať tri rokov a Monika Smolková, dnes poslankyňa Európskeho parlamentu, už päť rokov lieta do Bruselu a Štrasburgu každý týždeň, zo zásady si balí veci v deň odchodu.

MONIKA SMOLKOVÁ (SMER-SD) OPĀTOVNE KANDIDUJE NA POSLANKYŇU EURÓPSKEHO PARLAMENTU

Mgr. Monika Smolková

Prí spomienke na túto krivdu, na poníženie, keď si najprv myslela, že ide o omyl a že s priateľmi – orientačnými bežcami preda len vycestuje na Západ, si iba povzdychne: „Prebolelo to, išli bezo mňa. Vrátil sa celý autobus, nikto nezostal za hranicami. Po revolúcii som sa dozvedela, kto ma nemal rád, a už som mu odpustila. Teraz už viete, prečo som v Európskom parlamente za voľný pohyb osôb hlasovala oboma rukami.“

bolo v rozpore so záujmami socialistického štátu. Aj preto som o polnoci z 20. na 21. decembra 2007, keď sme vstupovali do Šengenského priestoru, v dvadsaťšupňovom mraze nadšene pílila drevenú závoru na slovensko-maďarskej hranici.“ Práve voľný pohyb osôb, tovaru a služieb považuje europoslankyňa za stranu SMER-SD, ktorá opäť dostala dôveru kandidovať, za najväčšie pozitívum začlenenia sa Sloven-

ska do Európskej únie. „Za najväčší spoločný úspech považujem schválenie výnimky pre Slovensko, aby sme mohli čerpať eurofondy o rok dlhšie. Za najväčší osobný úspech považujem prezentáciu tokajskej oblasti na pôde Európskeho parlamentu a aj môj osobný podiel na zachovaní značky Tokaj pre Slovensko. Môj úspech je aj úspechom Slovenska. Som hrdá tiež na svoju prácu spravodajkyne Programu pre vytváranie nových pracovných miest,

pracovných zručností a návykov.“ Každý poslanec EP má počas funkčného obdobia možnosť organizovať dve prezentácie. V Európskom parlamente bolo mimoriadne veselo, keď Monika Smolková zorganizovala predstavenie Tokaja i Košíc. „V spolupráci s bruselským zastúpením Košického samosprávneho kraja sme pripravili výstavu a prezentáciu tokajského vína, ktoré predvádzali výrobcovia zo Slovenska. Rezká muzika, koštovka lahodného vína, škvarovníky a makovníky zabodovali u europoslancov i na všeličo zvyknutých pracovníkov EP.“ Na pôde europarlamentu odprezentovala aj Košice ako Európske hlavné mesto kultúry 2013. Výstava mala mimoriadny úspech a o návštevu Košíc prejavili záujem mnohí europoslanci. To bol aj podnet pre výjazdové rokovanie Výboru pre kultúru a vzdelávanie EP v Košiciach v júli 2013, ktorého je členkou. Delegácia výboru bola Košicami unesená a regiónom nadšená. „Žijete v úžasnom meste, tu musia žiť skvelí ľudia, pripravali sa mi kolegovia europoslanci,“ spomína Monika Smolková.

Má rada históriu i autá, preto nechýba na prehliadkach historických vozidiel. Na snímke s primátorom Košíc Richardom Rašim na Cassovia retro 2014

Z POSTU STAROSTKY DO EUROPARLAMENTU

Už päť rokov žije slovenskými problémami v európskom kontexte. Predtým sa starala o problémy mestskej časti Košice – Dargovských hrdinov, ktorú miestni nazývajú „Furča“. Po rokoch pôsobenia vo funkcii vychovávateľky v SOU strojárskom v Košiciach, po podnikaní okrem iného aj v cestovnom ruchu sa v roku 2002 dala na komunálnu politiku a postupne sa stala starostkou. Hlbšie sa oboznámila aj s problémami mesta i kraja, kde pôsobila ako poslankyňa zastupiteľstiev. Od roku 2006 bola poslankyňou Národnej rady SR až do roku 2009, keď bola zvolená do Európskeho parlamentu. „Prax v samospráve na rôznych úrovniach je mojou veľkou výhodou. Aj preto som mala záujem pracovať vo výbore pre regionálny rozvoj, kde som sa opierala o poznatky z častých stretnutí so starostami obcí po celom Slovensku.“

Danosti na to má aj ako človek narodený v znamení Váh. Pre Váhy je prí-

značný rozvinutý zmysel pre spravodlivosť, neznášajú nespravodlivosť, hrubosť a nevkus. Majú zmysel pre umenie, vždy potrebujú vypočuť obe strany a až potom si vytvárajú názor a konajú. Sú to bojovníci za spravodlivosť, avšak ich zbraňou je diplomacia a nábojmi v zbrani slušnosť, pravda, argumenty.

V najbližších voľbách do EP sa o priazeň voličov uchádza 29 politických strán, hnutí a koalícií s 333 kandidátmi. Tí, ktorí sa chcú stať novými poslancami, poukazujú na „ničnerobenie“ doterajších našich zástupcov, alebo paradoxne dobre že priam nenadáajú na EÚ. „Za ostatných päť rokov je za každým poslan-

com Európskeho parlamentu kus pozitívnej práce. Samozrejme, že nováčik potrebuje čas, aby vnikol do celého mechanizmu európskych štruktúr. Veľkou výhodou je predchádzajúca prax v samospráve na rôznych úrovniach a k nej znalosť ekonomiky. ňou sú podmiernené všetky zákony,“ hovorí Monika Smolková. Aj tu mala výhodu, pretože maturovala na Strednej ekonomickej škole v Prešove. A neskôr absolvovala vysokoškolské štúdium pedagogiky a výchovateľstva na Pedagogickej fakulte UPJŠ v Prešove. Pri starostovaní cítila, že si aj v ekonomike potrebuje prehĺbiť vedomosti, preto sa zapísala na dvojročné štúdium finančnictva, investovania a bankovníctva na Ekonomickej fakulte Technickej univerzity v Košiciach.

NÚDZOVÉ PRISTÁTIE

No život na cestách mimo domova má aj zložitejšie stránky. O tých nikto rád nehovorí. „Aj mňa bolí srdce, keď sa opäť a znova lúčim s vyše osemdesiatročnou mamkou a bratom. Preto sa aspoň cez víkend usilujem s nimi porozprávať, upratať rodičovský dom i navariť. Ak mi zvýši čas, rada sa pohrabem v záhradke, pri tom viem zrelaxovať. Milované knihy stíham čítať v lietadle. Ani pred spaním už na ne nie je čas, lebo zaspávam s návrhmi zákonov,“ prezradla na seba pani poslankyňa. K lietanu sa viaže ďalšia jej nemilá príhoda. Vo februári tohto roku pri jednom z odletov z Bruselu prežila núdzové pristátie. „Hoci absolútne nepijem, musela som si dať po pristátí pohárik koňaku. Pri pomyslení na možnosť, že sme sa mohli zabiť, sa podlamovali kolena aj silným mužom, akými sú komisár EK Maroš Šefčovič a europoslanec Vladimír Maňka, vedľa ktorých som sedela.“ Slovo na záver: „Hranice medzi štátmi v Európe už zmizli. Ale ja chcem búrať naďalej – tentoraz hranice medzi ľuďmi rôznych národností, vierovyznania, veku, pohlavia, povolania... Naučila som sa totiž, že politika môže byť aj o spolupráci, komunikácii, hľadani kompromisov a dohôd. Že rešpektovanie iných názorov a postojov je možné i pri počte 751 poslancov z 28 krajín.“

KATARÍNA SEKERKOVÁ

Foto: archív M. S. *

PREZENTOVALA KOŠICE AJ TOKAJ

Mladým ľuďom, ktorí si len tak vybehnu nakúpiť cez víkend napríklad do Rakúska či bežne študujú v zahraničí napríklad vďaka programu Erasmus, jej príbeh môže znieť ako rozprávka. „Keď sa po roku 1989 búrali závory na hraniciach, stokrát som si v duchu predstavovala, že ako spievaniachtivý švec v rozprávke Pyšná princezná najmenej stokrát budem chodiť sem a tam cez hranicu,“ spomína Monika Smolková. „On si chcel zaspievať, keďže v ich kráľovstve to zakázali, ja som sa tešila, že už mi nikto neodpíše na moje odvolanie, že vycestovanie by

Na akciách pre ženy a deti často spolupracuje s Jankou Kordiakovou, reprezentantkou SR a trénerkou fitness (vpravo)